

PRZYPRZĄC (1) *vb pf*

inf przyprząc. ◇ [*praet 3 sg m* przyprzągł.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. *Zaprzac* [co (żywotne)]: *Adiugare equos duos, Prziprzac* dwu koniu. *Mącz* 177b.

2. [*Przylączyć się; przen: poprzeć czyjeś zdanie [do kogo]: Aż w to [= w diskutowany problem] x.*

Szczęsny wstąpił a do nas przyprzągł. Ale oni [zwoleńnicy Kalwina] na swoim zostali AktaSynod I 74.]

Formacje współrdzenne cf PRZEPRZĄGAĆ.

Cf [PRZYPRZĘŻENIE]

MN